

Λίγα Λόγια για το Περιοδικό

Γεώργιος Ζουριδάκης

Αδιαμφισβήτητα, η ελληνική ακαδημαϊκή έρευνα, εντός και εκτός συνόρων, έχει να επιδείξει ιδιαίτερα σημαντικές συνεισφορές σε όλους τους τομείς και γνωστικά αντικείμενα, ολοένα αυξανόμενες σε αριθμό και συχνότητα. Μολαταύτα, η έλλειψη ελληνόφωνου εντύπου χώρου φιλοξενίας στερεί τη δυναμική του διεπιστημονικού διαλόγου από την εν λόγω ακαδημαϊκή κοινότητα, παρά τον -δικαίως- σημαίνοντα ρόλο που η διεπιστημονική έρευνα κατέχει διεθνώς.

Το παρόν περιοδικό, προϊόν πρωτοβουλίας των μελών του Αθηναϊκού Ιδρύματος Παιδείας και Έρευνας (ΑΠΠΕ), φιλοδοξεί να καλύψει το κενό αυτό. Σκοπό έχει ωσαύτως πρώτιστα να απαλλάξει -στο μέτρο που αυτό είναι δυνατόν- τη διεπιστημονική έρευνα από τις δυσκολίες και τα διλήμματα που συνεπάγεται η διαθεσιμότητα μόνον εξειδικευμένων περιοδικών. Παράλληλα, ωστόσο, το παρόν περιοδικό σκοπεί στη γόνιμη ανταλλαγή ιδεών, μέσω της δημοσίευσης μελετών από όλο το φάσμα των επιστημών. Το δε αντικείμενό του συμπεριλαμβάνει τόσο την έρευνα που γίνεται από τους ανά τον κόσμο Έλληνες, όσο και την έρευνα που γίνεται πάνω στην Ελλάδα, τα ελληνικά ζητήματα και τον Ελληνισμό.

Εκτιμούμε ότι το περιοδικό αυτό θα καταδείξει, μεταξύ άλλων, ότι η «διαρροή εγκεφάλων» λίγη σχέση έχει με τον τόπο εργασίας και υφίσταται μόνον καθ' ον μέτρο τα προϊόντα της διάνοησης δεν έχουν τον κατάλληλο χώρο και τρόπο να επικοινωνούν μεταξύ τους. Υπερπολύτιμος αρωγός σε αυτό το εγχείρημα είναι η δεξαμενή ακαδημαϊκών από όλον τον κόσμο του ΑΠΠΕ, καλύπτουσα το σύνολο των επιστημών και όλες τις ακαδημαϊκές βαθμίδες, διασφαλίζουσα τόσο την χρηστή επιμέλεια της εκδόσεως, όσο και την αρμόζουσα απήχηση αυτού.

Το περιοδικό εκδίδεται με αφορμή τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και προφανώς η σύμπτωση της ημερομηνίας εκδόσεως του πρώτου τεύχους με αυτήν της έναρξης της Επανεστάσεως κάθε άλλο παρά συμπτωματική ήταν. Το '21 λοιπόν καθόρισε τη θεματολογία και το χαρακτήρα αυτού του τεύχους, με τρόπο ωστόσο

πού θα μπορούσαμε να πούμε εκφεύγει των ειθισμένων. Αντί να αναλωθούμε σε μία - ιστορικό κεντρική ή μη- ανάλυση της εποχής (υπάρχει άλλωστε πλεόνασμα σχετικής βιβλιογραφίας στο οποίο ευλόγως αναμένουμε να προστεθεί κατά το έτος που διανύουμε πλειάδα συνεισφορών), προτιμήσαμε να ασχοληθούμε με την Ελλάδα του χθες, του σήμερα και του αύριο, εκτός και εντός των ορίων της Ελληνικής επικράτειας, όντας έτσι σε πλήρη αρμονία με το αληθινό πνεύμα της Επανάστασης. Και τούτο διότι αδιαμφισβήτητα το παρελθόν ως ιστορική μνήμη, ταυτότητα ή/και διδαχή αποτέλεσε κίνητρο αλλά και παράγοντα συνοχής της Ελληνικής Επανάστασης.

Αξίζει λοιπόν όχι μόνο να ερευνήσουμε τους τρόπους με τους οποίους διασώθηκε η παράδοση αλλά και στο ίδιο πνεύμα να αναζητήσουμε το πραγματικό νόημα των σπουδαίων έργων του παρελθόντος και να τα κάνουμε κτήμα μας. Το παρόν το οφείλουμε σε επιτεύγματα της Επανάστασης όπως, μεταξύ άλλων, είναι το δημοκρατικό πολίτευμα, οι θεσμοί αλλά και η ύπαρξη ενός γεωγραφικού κοινού σημείου αναφοράς για τον απανταχού Ελληνισμό. Τέλος, κατά τη γνώμη του γράφοντος, οι αληθινοί πρωτεργάτες της Επανάστασης ήταν οραματιστές. Απάδει ωσαύτως όποια αγκύλωση, μεμψιμοιρία και συμπλεγματική προσκόλληση στο ένδοξο παρελθόν- τουναντίον, η συνδημιουργία ενός μέλλοντος με εξωστρέφεια, καινοτομία, δικαιοσύνη, πρόοδο και ανθρωπισμό σε ολοκλήρωση του έργου τους αποτελεί την αρμόζουσα για αυτούς τιμή, αν όχι και χρέος μας.

Αθήνα, 25 Μαρτίου 2021